

Hudební stanice Českého rozhlasu

Kde se v českém éteru hraje skladby autorů vážné hudby a jazzu? Mnoho příležitostí není. Většina stanic, rozhlasových i televizních, hraje hudební mainstream, další jsou publicistické, o hudbě sice referují, ale moc ji nehrají. Český rozhlas ale dvě ryze hudební stanice má: jsou digitální a možnosti jejich příjmu se den ode dne rozšiřují.

PŘIPRAVIL: LUKÁŠ HURNÍK (šéfredaktor hudebních stanic ČRo)

Stanice Český rozhlas D-dur existuje od roku 2005. Vznikla jako digitální doplněk Vltavy a posluchačům nabízel celodenní vysílání vážné hudby. Program vytvářeli dramaturgové z Vltavy, kteří ke každé skladbě připojili stručný komentář. Tím byla stanice světově unikátní: nebyla to „samohrajka“ sestavená počítačem z hitů klasické hudby vydaných na CD, ale hudební program s dramaturgickou logikou a nahrávkami z v podstatě bezedného archivu Českého rozhlasu.

V říjnu 2017 se stanice D-dur spolu s ČRo Jazz osamostatnily a již nejsou součástí Vltavy, která už nechce být vnímána jako stanice vážné hudby. Tou je teď D-dur, před níž stojí cesta k plnohodnotné hudební stanici, která musí oslovovat posluchače různého typu: od expertů přes ty, kteří v klasické hudbě hledají relaxaci, až k posluchačům „hledajícím“. D-dur je stanice pro ty, kteří milují vážnou hudbu, i ty, kteří to o sobě ještě nevědí...

Na D-dur se každý víkend dopoledne můžete zaposlouchat do hudby dle výběru významné osobnosti: navštívili jsme třeba Davida Marečka, Vojtěcha Spurného, Martinu Jankovou,

Lukáš Hurník – šéfredaktor ČRo D-dur a Jazz

Jaroslava Krčka a řadu dalších. Poslouchali jsme CD z jejich poličky s jejich komentářem. Každou sobotu v 16.00 zní stará hudba ve stylové interpretaci, v neděli v tutéž dobu opera. A kdy

se hraje hudba nová, hudba chráněných autorů? Každý všední den ve 20.00 začíná vysílání pro „zkušenější posluchače“, kde znějí převážně díla 20. a 21. století, ale často v kombinaci

Wanda Dobrovská natáčí s pěvkyní Irenou Troupovou pro víkendové dopoledne na D-dur.

Ministr kultury Ilja Šmíd byl nedávno hostem na D-dur.

s oratorii, velkými symfoniemi, díly novátorskými z kteréhokoli období hudebního vývoje. Ve středu posloucháme snímky z nabídky hudební výměny EBU, což jsou nahrávky evropských veřejnoprávních rozhlasů, které nevyšly na CD a ani nikdy nevyjdou. Stanice také občas zařadí speciální tematické vysílání – třeba o jubilející Emě Des-tinnové nebo o soudobé hudbě.

Český rozhlas D-dur musí být při komplexnosti své nabídky stanicí nízkorozpočtovou. Nemá vysílací pracoviště, kde by se ve směnách střídali živě vysílající zvukoví mistři a moderátoři. D-dur pracuje na unikátním technickém principu, v němž jsou všechny skladby, hlášení, odhlášení a předěly naprogramovány v databázovém programu, pak exportovány do vysílacího

programu a automaticky pouštěny do éteru. Když na konci čtyřhodinového vysílacího bloku přebývá chvilka času, zařadí počítač iniciativně ptačí zpěv...

Český rozhlas Jazz je mladší, vznikl právě před pěti lety a je to jediná česká jazzová stanice v éteru. Hraje hlavně evropský jazz, i když nejenom, ale na tvorbu českých jazzmanů vychází opravdu hodně vysílacího času. Je tam i publicistika, recenze, rozhovory. Dramaturgem je Petr Vidomus, muž, který ví, co dělá a co hraje. Žánrová paleta zahrnuje vše, čemu se dá alespoň trochu říkat jazz: od swingu přes cool, electro, fusion až k funku.

Největším handicapem stanic ČRo D-dur a Jazz je to, že o nich lidé nevědí nebo nevědí, jak je naladit. Přitom si je mohou naladit všichni: kdo má doma funkční televizi, najde v ní i programy D-dur a Jazz. Je jedno, jestli přijímá signál z antény DVB-T, kabelovky nebo satelitu. Ten, kdo má k televizi připojen receiver nebo domácí kino, může poslouchat hudební program v nejvyšší digitální kvalitě. Další možností je poslech přes wi-fi: připojíte počítač nebo internetové rádio a domácnost se rozezní jak Rudolfinum. Posledním technickým hitem je pak nový systém DAB, díky němuž můžete přes DAB přijímač poslouchat i na zahradě či v autě. Největší města republiky jsou signálem již pokryta.

Skladatelé za staletí hudebního vývoje napsali spoustu krásné hudby a píší stále novou. Kde je její odbytiště? Dramaturgové koncertů jsou stále úzkostnější a rozptyl nabízených děl se stále zužuje. Komerční stanice s klasikou hrají vážnohudební hity, aby neodradily posluchače, jimž je třeba prodat reklamu. Proto vznikla veřejnoprávní média, aby mohla nabízet kulturní hodnoty v plné šíři invence jejich tvůrců. Jsou tu stanice, které o dění v hudebním světě informují, vysílají rozhovory s umělci, kriticky hodnotí a debatují. Jedině D-dur ale v takovém objemu prezentuje hudební díla tak, jak nám je autoři zanechali. V celku, v nejlepší interpretaci, zvukové kvalitě, 24 hodin denně. ☒